

STORM

Deel 2 van

'De Kronieken van het geheim van Henoch'



Henk Steinmann

© 2021 *Henk Steinmann*

1^e druk September 2021

Titel: Storm

Auteur: Henk Steinmann

Fotografische bewerkingen:

Ruben van Mulligen & Marjolein van der Giessen

Omslag: Mirjam Boers

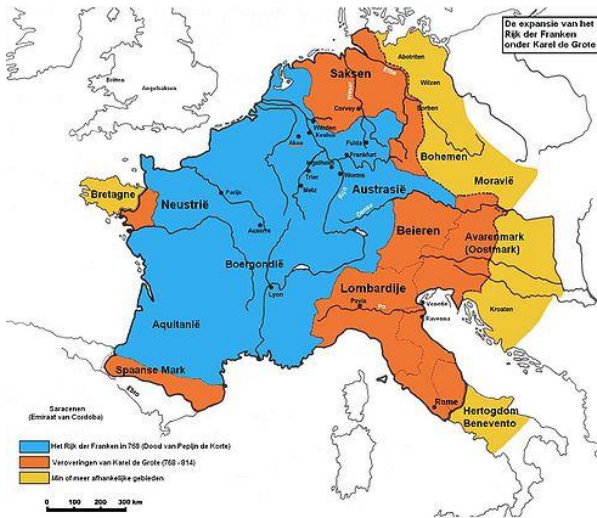
ISBN 978-94-9324-002-5

NUR 300

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de auteur.

STORM

Henk Steinmann



Het rijk van Karel de Grote

Noot van de auteur

De in dit boek beschreven personen hebben echt bestaan en zijn niet verzonnen. Ik heb de vrijheid genomen om verschillende geschiedenissen samen te voegen. De meeste gebeurtenissen die ik beschrijf, zijn werkelijk gebeurd. Ook de tijden en plaatsen, waarin gebeurtenissen hebben plaatsgevonden, heb ik zoveel mogelijk behouden. Voor een goede leesbaarheid en om een aaneensluitend verhaal te maken, heb ik de details uitgewerkt en daarbij mijn fantasie gebruikt, zonder de werkelijkheid geweld te willen aandoen.

Ik ben zoveel mensen dankbaar omdat ik door hun steun de mogelijkheden heb gevonden, om dit boek te kunnen schrijven

Met name diegenen die dit boek voor de eerste druk hebben gelezen en mij advies hebben gegeven, over wijzigingen in de stijl en in de tekst

*In de eerste plaats mijn goede vriend Rob van Kampen
Ik noem hier speciaal Mirjam Boers
die veel tijd heeft gestoken
in het redigeren van de tekst*

Mirjam en Ruben dank ik voor hun creativiteit in het maken van de foto's en van de geschilderde omslag die dit boek zo compleet hebben gemaakt

Mijn goede vriend Rien dank ik voor het gebruik van zijn huis in Zeeland, waar ook dit keer weer de basis werd gelegd van mijn nieuwe boek

*Opgedragen aan mijn kleindochter Evy
in wie ik de kracht van de geest van de mens zie*

*Wees mijn verlangen, o Heer van mijn hart,
Leer mij U kennen in vreugde en smart.
Laat mijn gedachten op U zijn gericht,
wakend of slapend, vervuld van Uw licht.*

*Geef mij Uw wijsheid, Uw woorden van eer,
dat ik in U blijf en U in mij Heer,
U als mijn Vader en ik als Uw kind,
dat in Uw armen geborgenheid vindt.*

*Geef mij Uw schild en Uw zwaard in de strijd,
maak mij tot machtige daden bereid.
Wees als een burcht, als een toren van kracht,
Wijs mij omhoog waar Uw liefde mij wacht.*

*Wat baat mij rijkdom of eer van een mens:
Bij U te wonen is al wat ik wens,
Met als beloning dat ik op U lijk,
Hemelse Koning, pas dan ben ik rijk.*

Lied van een monnik



Citerspeler

Hoofdstukken

	Voorwoord	11
1.	Het eerste visioen	17
2.	Twee jaar later	31
3.	Vogelvrij	51
4.	De geheime opdracht	66
5.	In het land van de Avaren	77
6.	Spookruiters	95
7.	Onze laatste opdracht	107
8.	Erendi	127
9.	De slag bij Poitiers	133
10.	Janna priesteres van Hludana	153
11.	Spion voor de Franken	157
12.	Storm en Bonifatius	173
13.	Monnikenwerk	189
14.	De geheime koker van Henoeh	215
15.	Ingehaald door het verleden	231
16.	De wolf is terug	265
17.	De moord in Dokkum	293
18.	De paus in het nauw	315
19.	Verbannen	347
20.	In dienst van Karel de Grote	363
21.	Irminsul	383
22.	Widukind	397
23.	Tijdreizigers	419
	Naschrift	433
	Geschiedenis van het ontstaan van Europa	445
	Magna Frisia	451
	Groothertogdom Beieren	455
	Willibrord de Kluisenaar	457
	Wynfrith de Monnik	461
	De heilige boom Irminsul	469
	Karel de Grote	471
	Koningen, hertogen & geestelijken	475



Standbeeld van Bonifatius in Fulda (D)
Foto gemaakt door Ruben van Mulligen 2019

STORM

Voorwoord

In het jaar 688 wordt Wynfrith tot priester gewijd. Hij is opgegroeid in het klooster van Ripon, dat dicht bij York in Engeland ligt. Als hij op zijn knieën voor het altaar ligt, raakt hij in geestvervoering. Hij krijgt een visioen waarin hem wordt opgedragen af te reizen naar Frisia om daar de heidenen het evangelie van Christus te verkondigen.

Van de Ierse abt van het klooster krijgt hij een houten ketting met een kruis. Hij heeft een bruine kameelharige mantel en draagt het kruis aan een ketting om zijn middel.

In het klooster heeft hij geleerd dat de ketting met de verschillende schakels gebruikt moet worden bij de gebeden. Het kruis houdt duistere machten op afstand. Het dient ter bescherming.

In het jaar 716 verlaat Wynfrith Engeland om een eerste missie-expeditie naar Frisia te ondernemen. Hij wil de bewoners bekeren tot het christendom door in hun eigen taal tot hen te prediken. Zijn Angelsaksische dialect is sterk verwant aan de taal van Frisia.

Hij is in 675 geboren in Exeter in Engeland en is familie van koning Richard van Wessex. Net als de meeste kinderen in zijn familie groeit hij op in een klooster. Hij heeft veel jaren van zijn jonge leven doorgebracht in een klooster in Ierland.

Zijn eerste zendingsreis naar Frisia wordt door onverwachte politieke omstandigheden een mislukking. In het Frankische Rijk breekt een burgeroorlog uit, waarvan de Friezen gedurende een vrij korte periode kunnen profiteren.



In die tijd is Radboud de koning van Frisia. Radboud brengt de Franken, die onder leiding staan van de latere hofmaarschalk Karel Martel, in samenwerking met de Neustriërs een nederlaag toe in de slag van Keulen. Juist de Frankische steun is cruciaal bij de kerstening van de Friezen. Door deze onverwachte nederlaag wordt Wynfrith gedwongen huiswaarts te keren.

Maar hij heeft beloofd dat hij eens alle Friezen zou bekeren tot het christendom. In het jaar 719 brengt Wynfrith een bezoek aan Willibrord en maakt de afspraak dat hij teruggaat naar Frisia om de Friezen te bekeren en kerken te stichten.

In het jaar 715, tijdens de zonnenevendige aan de westkust van Engeland, staat een Keltische priester voor het altaar van Lugh, de zonnegod. Hij beweert een nakomeling van Myrddin Wyllt (Merlin) te zijn. Dat is een druïde uit de tijd van koning Arthur. Rhydderch Hael is bekeerd tot het christendom door Columba van Iona. De Kelten hebben zich diep in de ruige onbewoonde streken van Wales teruggetrokken. Veel van hen zijn overgestoken naar Ierland. De Keltische priester heet Cathbad en is vernoemd naar de grote Ierse druïde Cathbad.

De priester doet een gelofte, terwijl hij zijn geheime toverdrank bereidt die bestaat uit eikenblad en maretak.

Hij zal de vereerders van de God van de christenen bestrijden en hen betoveren waar mogelijk met de hulp van de zwarte weerwolf. Wynfrith van Exeter is zijn belangrijkste doelwit.

In het jaar 734 staat in de Oostgouw van Frisia een jonge Saksische priesteres voor een altaar van Hludana, de godin van de zee en van de vissers. Koning Poppo van Frisia heeft de veldslag bij Boorne niet overleefd. Zijn leger is verslagen door de Frankische hofmaarschalk Karel Martel, de grootvader van Karel de Grote.

De priesteres heet Janna en zij heeft zich teruggetrokken in de enige gouw die nog niet bezet is door de Franken.

Beneden wacht haar zwarte paard Odin. Alle priesteressen van Odin rijden op zwarte paarden. Janna is gevlucht voor de oprukkende Franken. Zij wil zo snel mogelijk verder naar het oosten reizen, naar de Heilige Eresberg, dicht bij de rivier de Wisara. Zij zal de heilige berg echter nooit bereiken.

Tijdens het ritueel draagt zij de versierselen die een priesteres behoort te dragen. Dat is de heilige ketting van wolfstanden en spinstenen die om haar nek en middel hangt. De zware zwarte mantel wordt bij elkaar gehouden door gouden mantelspelden. De mantel is de vacht van een wolf. Een gedeelte van zijn kop heeft zij over haar hoofd getrokken.

Als je priesteres van Odin wilt worden, ga je naar een kenmar. Kenmar betekent: ingewijde in de geheime kennis. Je kunt hem vergelijken met de druïde bij de Kelten. Als de druïde je als leerling aanneemt, word je ingewijd in magie, de krijgskunst en de runen. Rune betekent geheim.

Na een lange periode is Janna ingewijd. Naakt en zwart geverfd is zij met een speer het woud ingegaan op jacht naar een wolf. Zij heeft een wolf gedood en zijn hart geroosterd opgegeten. De tanden en zijn vacht heeft zij nog steeds.

Terug bij de kenmar heeft zij het bilzenkruid gedronken, waardoor zij in een diepe trance is geraakt. Daarna heeft ze negen dagen en negen nachten in een zak in een boom gehangen. Sindsdien is zij een weerwolf.

Haar gelofte is dat zij zal strijden tegen de tegenstanders van de godin, met name tegen Wynfrith die zich Bonifatius noemt.

Maar ook tegen zijn volgeling, de Fries-Duitse monnik Storm, die in Germania Sturmius wordt genoemd. Storm draagt een geheiligd geheim bij zich waar al eeuwen lang door haar meesters naar gezocht wordt.

Voordat zij kan vertrekken, valt ze bewusteloos neer en krijgt een visioen. Zij ziet een Friese monnik op een wit paard die de heilige boom Irminsul omhakt. Hevig ontzet blijft zij nog uren liggen op die plaats.

In het jaar 1952 wordt in Zweeloo (Drenthe) bij zandwinning een grafveld gevonden. In een van de graven blijkt een vrouw uit de achtste eeuw te zijn begraven. Het is een bijzonder graf met een rijke inhoud.

Er zijn restanten van kleding gevonden. Zij is begraven samen met haar paard. Om haar nek draagt zij een zware en heel kostbare kralenketting.

Om haar middel draagt zij eenzelfde soort ketting met spinstenen en wolfstanden. Beide kettingen zijn heel oud en waarschijnlijk afkomstig uit het oude Noorwegen.

Daar werden dergelijke kettingen gedragen bij de cultus rond de levensboom Irminsul. Op haar borst zit een grote vergulde mantelspeld in de vorm van een vlinder. Alles wijst dat dit het graf van een hooggeplaatste priesteres is.

De priesteressen die deze kettingen droegen, spraken de zegen uit over mensen, maar konden ook vervloekingen uitspreken. Zij deden voorspellingen over de veldtochten en de levensloop van mensen. Zij werden begraven onder grote zware stenen die de heiligheid van het graf aangeven. Ook werden er stenen boven het graf opgericht.



Stonehenge Amesbury (Eng)

In het jaar 1985 vindt een doopdienst plaats in Rotterdam. Er wordt een kleine jongen gedoopt. Zijn ouders hebben verteld dat zij de jongen ‘Storm’ noemen. Een hoogst ongebruikelijke naam. Wellicht afkomstig uit Friesland.

Als de pastor de kleine jongen doopt, vertelt hij dat de naam Storm afkomstig is van een volgeling van de monnik Bonifatius. De aanwezigen worden daardoor gesterkt in hun gedachte dat het een Friese naam is.

Ik weet wel beter, omdat ik de ouders goed ken. Zij hebben een heel andere motivatie om hun zoon ‘Storm’ te noemen. Die motivatie is voor dit verhaal onbelangrijk. Wel ben ik vanaf die doopdienst geïnteresseerd in Storm, de volgeling van Bonifatius. Wat voor iemand is die Storm? Waar komt hij vandaan? Waarom volgt hij Bonifatius die familie is van de koning van Engeland? Is Storm ook vermoord in Dokkum, net als Bonifatius?

Het teruggetrokken leven van monniken en kluizenaars heeft mij altijd al geïntregeerd. In mijn jeugd bewaakten monniken mij in de rooms-katholieke speeltuin in Rotterdam. Ik zie nog het donkerbruine kruis dat zij aan een lange houten ketting om hun middel droegen.



Een benedictijner monnik

Deel 1 De Byzantijnse Krijger

1. Het eerste visioen

Ik weet dat ik anders ben dan mijn klasgenoten. “Jij komt niet uit ons land”, zeggen de jongens. “Jij ziet er anders uit dan wij”, zeggen de meisjes. Maar ik ben hier toch geboren, denk ik dan. Waarom ben ik anders? Ik herinner mij nog dat ik voor de eerste keer aan mijn vader vroeg waarom de kinderen mij anders vinden. “Storm, dat komt door mij”, had mijn vader geantwoord. “Ik kom niet uit Freising, maar uit Cralinghe. Deze mensen hebben geen idee waar die stad ligt en weten al helemaal niet hoe ver dat hier vandaan is. Wij zijn voor hen vreemdelingen. Voor alles wat ook maar iets afwijkt, zijn deze mensen bang.”

“Maar mijn moeder komt uit dit land. Opa en oma en onze hele familie hebben hier altijd gewoond. Vele generaties woonden op deze boerderij.”

“Je moeder is hier geboren en getogen, maar ik niet jongen. Ik kom uit een groot koninkrijk dat ver achter de rivier de Rhenus ligt. Het heet Magna Frisia en strekt zich uit tot aan de grote zee. Mijn geboortehuis stond in Cralinghe.”

“Waar ligt Cralinghe precies, vader? Hoe ver is dat hier vandaan? Waarom bent u helemaal hiernaartoe gekomen?”

Mijn vader lachte: “Zoveel vragen voor zo’n kleine jongen. Als je naar school gaat word je dat allemaal geleerd. Het rijk van Frisia ligt aan de grote zee. Van de rivier de Wisare in het noorden tot de rivier de Scaldis in het zuiden. Het land waar wij nu wonen is van de Saksische hertogen. Het wordt Beieren genoemd. Beieren ligt ten oosten van het rijk van Frisia tot de stad Colonia in het zuiden, aan de rivier de Rhenus.”

“De Rhenus stroomt toch naar de grote zee, papa?”

“Ja slimmerik, maar de Rhenus loopt eerst door het rijk Francia om bij de stad Dorestad het rijk van Frisia in te stromen. Vlak bij de grote zee ligt Cralinghe aan de rivier de Rhenus. Dat is waar mijn familie woont. Van oorsprong zijn wij Bataven, een Germaanse stam.”

“Wat is dat voor een stam, die Bataven?”

“Al zolang ik weet ligt het gebied van de Bataven aan de grote zee. Tegenwoordig is dat ingenomen door de Friezen en is het nu onderdeel van het rijk van Frisia. De Bataven zijn sinds tijden de zuiderburen geweest van de Friezen. Tegenwoordig worden de Bataven als Friezen beschouwd. Mijn familie heeft altijd in de handel van huiden gezeten. Op een van mijn reizen naar het oosten heb ik je moeder ontmoet. Ik ben daarna nooit meer terug gegaan.”

“Waarom niet papa?” vroeg ik en als ik er nu aan terugdenk, zie ik de tranen weer in zijn ogen. Hij heeft mij nooit willen vertellen waarom hij niet is teruggegaan naar zijn land, naar zijn stad en naar zijn familie.

Zolang ik mij herinner, droom ik vreemde verhalen. Als ik droom, ben ik altijd op een andere plaats en soms denk ik dat ik ook in een andere tijd ben. Soms word ik achtervolgd door een grote zwarte wolf. Ik droom meestal in de nacht, maar ook wel eens overdag. Dat is erg vreemd, vooral voor mijn omgeving. Het zal de reden zijn waarom mensen om mij heen een beetje bang voor mij zijn. Er is een droom die mij nog iedere dag achtervolgt. Als ik eraan denk zie ik het weer voor mij ...

Ik ren door een stad die ik niet ken. Ik weet dat ik word gevolgd. Niet omdat ik iemand zie, maar ik voel het. Is het die zwarte wolf uit mijn nachtmerries van de laatste keer in Freising? Maar ik ben helemaal niet in Freising. Het opgejaagde gevoel wordt erger waardoor ik steeds harder ga hijgen. Waar ben ik en vooral, wie zit achter mij aan?

Uitgeput ren ik een hoek om en kom ik in een straat die heel donker is. Twee mannen lopen voor mij. Ik ren naar hen toe en ga vlak achter hen lopen. Nu ik ze wat duidelijker zie, merk ik dat ze vreemde kleding dragen. Dat is niet de kleding die ik ken. De broeken zijn veel strakker en de wambuis die zij dragen, heeft een heel andere vorm.

De mannen spreken Diets, dat veel lijkt op de taal van de Bataven die mijn vader mij heeft geleerd. Het is Diets met een bijna onverstaanbaar accent. Toch begrijp ik hen heel goed. Degene die mij achtervolgt, hoor ik niet meer. Zouden dit beschermengelen zijn die de goden hebben gestuurd om mij te redden. Ik hoop van wel en ik ga nog wat dichterbij hen lopen.

Eén van de mannen draait zich om en zegt: "Hé jongen, wat ben jij nog laat op. Weet je moeder dat je hier bent?"

"Mijn moeder is al lang dood", hoor ik mezelf zeggen.

"Je ziet er slecht uit en je kleding zit onder de modder. Heb je in een sloot gelegen of ben je door het riool gekropen?"

Ik kijk naar mijn kleding en tot mijn verbazing draag ik net zulke kleding als die twee mannen. Bovendien zijn mijn kleren kletsnat en ruik ik de vieze lucht waarover de man net sprak.

Plotseling hoor ik het geluid van mijn achtervolger. Ik kijk om en zie de wolf op mij afkomen. Het is een grote wolf en hij lijkt een zwarte band om zijn kop te hebben, net zo een als de kop op de grote kerk van Freising. "Hij komt uit de hel", hoor ik mijzelf roepen en ik zet het op een lopen.

Deze mannen zijn geen beschermengelen, maar boze geesten. Zij willen mij meenemen naar de hel. Dat komt ervan als je niet doet wat je vader je heeft opgedragen. Ik ren weer voor mijn leven en als ik een plein op ren, komt er een grote draak op me af. Ik hoor de draak gillen en zie zijn grote bleke felle ogen. Ik ga dood. Dan vervaagt alles en wordt het stil...

Ik schrik op. Het is donker en dus is het nacht. Dan zie ik dat mijn vader naast mijn bed zit en mij bezorgd aankijkt. Hij zegt: "Heb je weer slecht gedroomd, Storm?"

Ik knik en zeg: "Weer over die zwarte wolf, papa. Waarom droom ik steeds over een grote zwarte wolf? Ik ben heel bang voor die wolf. Zijn er nog veel wolven in dit gebied?"

"Wolven zijn overal, maar ze jagen niet op mensen, Storm. Ze zijn vooral uit op jonge dieren, zoals lammetjes, kalfjes en uiteraard onze kippen. Boeren hebben veel last van jagende wolven. In dit gebied hebben wij twee goede wolvenjagers die zijn aangesteld door Pepijn van Herstal. Je hoeft niet bang te zijn voor wolven, Storm."

"Maar deze wolf is heel gevaarlijk, papa. Hij is bijna onzichtbaar en achtervolgt mij zonder dat ik hem echt goed kan zien. Het lijkt meer op de geest van een wolf dan op een echte wolf."

"Het zit in je hoofd, Storm. Je groeit daar wel over heen. Als je ouder wordt, verdwijnen de dromen vanzelf. Het gebeurt niet echt."

"De dingen die ik zie, zijn anders heel echt. Ik zie dingen die ik nog nooit heb gezien."